

AVOT: FIRST BRACHA OF SHMONEH ESREI

(1) בראשית פרק יב

(א) וַיֹּאמֶר יְקֹזֵק אֶל אַבְרָם לֵךְ לְךָ מֵאַרְצְךָ וּמְמוֹלְדֹתֶיךָ וּמִבְּיַת אָבִיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָרָאָךְ: (ב) וְאָעֶשֶׂךָ לְגוֹי גָּדוֹל וְאַבְרָכְךָ וְאַגְדִּלְהָ שְׁמֶךָ וְהָיָה בְרָכָה:

(2) תלמוד בבלי מסכת פסחים דף קיז עמוד ב

אמר רבי שמעון בן לקיש: +בראשית יב+ ואעשך לגוי גדול - זהו שאומרים אלהי אברהם, ואברכך - זהו שאומרים אלהי יצחק, ואגדלה שמך - זהו שאומרים אלהי יעקב, יכול יהו חותמין בכולן - תלמוד לומר והיה ברכה - בד חותמין, ואין חותמין בכולן.

(3) תורה תמימה הערות בראשית פרק יב הערה ב

(ב) נראה הכונה משום דמצינו שיחד הקדוש ברוך הוא שמו רק על כלל האומה, אלהי ישראל, ועל היחיד מצינו יחודו רק על האבות, ולא מצינו אלהי משה, אלהי אהרן וכדומה, והיינו הפירוש ואעשך לגוי גדול שתחשב כגוי גדול ואומה שלמה ואיחד שמי עליך

(4) רמב"ן בראשית פרק יב

(ו) ויעבר אברם בארץ עד מקום שכס - אומר לך כלל תבין אותו בכל הפרשיות הבאות בענין אברהם יצחק ויעקב, והוא ענין גדול, הזכירוהו רבותינו בדרך קצרה, ואמרו (תנחומא ט) כל מה שאירע לאבות סימן לבנים

(5) שולחן ערוך אורח חיים הלכות תפלה סימן קא סעיף א

* (א) המתפלל צריך (ב) שיכוין בכל הברכות, * ואם אינו יכול לכוין בכולם, לפחות * יכוין (ג) באבות; אם לא כיון באבות, אף על פי שכיון בכל השאר, יחזור ויתפלל. הגה: * (ד) א והאידנא אין חוזרין בשביל חסרון [א] כוונה, שאף בחזרה קרוב הוא שלא יכוין, אם כן למה יחזור (טור).

(6) משנה ברורה על שולחן ערוך אורח חיים הלכות תפלה סימן קא סעיף א

(ב) שיכוין - היינו [ב] פירוש המילות ע"כ מה נכון מאוד להמונים שילמדו פירוש המילות של כל התפלה ועכ"פ של ברכת אבות ומודים בודאי יש חיוב עליו לידע ביאורו:

(ג) באבות - כי הוא סידור שבחו של מקום ע"כ אינו בדין שיהא אז פונה לבבו לדברים אחרים [ג] ויש פוסקים דגם מודים חשוב כאבות לכתחלה. ואם [ד] הוא משער שאפילו באבות לא יכוין לא יתפלל כלל עד שתתיישב דעתו שיהיה יוכל עכ"פ לכוין באבות:

(ד) והאידנא וכו' - כתב הח"א נ"ל כיון דמצד הדין צריך לחזור ולהתפלל עכ"פ אם נזכר קודם שאמר בא"י בסוף ברכה יחזור לומר מאלקי אברהם וכו':

(7) רמב"ם הלכות תפילה ונשיאת כפים פרק ד הלכה טו

כוונת הלב כיצד כל תפלה שאינה בכוונה כ אינה תפלה, ואם התפלל בלא כוונה חוזר ומתפלל בכוונה... הלכה טז כיצד היא הכוונה שיפנה את לבו מכל המחשבות ויראה עצמו כאלו הוא עומד לפני השכינה

(8) רמב"ם הלכות תפילה ונשיאת כפים פרק י הלכה א

מי שהתפלל ולא כיון את לבו יחזור ויתפלל בכוונה, א ואם כיון את לבו בברכה ראשונה שוב אינו צריך

(9) בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק. וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת. וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן: בְּרוּךְ אַתָּה ה', מְגַן אַבְרָהָם

(10) למוד בבלי מסכת ברכות דף כו עמוד ב

איתמר, רבי יוסי ברבי חנינא אמר: תפלות אבות תקנום; רבי יהושע בן לוי אמר: תפלות כנגד תמידין תקנום. תניא כוותיה דרבי יוסי ברבי חנינא, ותניא כוותיה דרבי יהושע בן לוי. תניא כוותיה דרבי יוסי ברבי חנינא: אברהם תקן תפלת שחרית - שנאמר +בראשית י"ט+ וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם, ... יצחק תקן תפלת מנחה - שנאמר +בראשית כ"ד+ ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב... יעקב תקן תפלת ערבית - שנאמר +בראשית כ"ח+ ויפגע במקום וילן שם

(11) בראשית רבתי פרשת ויצא עמוד 135

אברהם קראו הר שנאמר בהר ה' יראה (כ"ב י"ד). יצחק קראו שדה, כריח שדה אשר ברכו ה' (כ"ז כ"ז), יעקב קראו פלטין, אין זה כי אם בית אלהים.

(12) בראשית פרק יד

(יח) וימלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון: (יט) ויברכהו ויאמר ברוך אברהם לאל עליון קנה שמים וארץ: (כ) וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידי ויתן לו מעשר מכל: (כא) ויאמר מלך סדם אל אברהם תן לי הנפש והרכש קח לך: (כב) ויאמר אברהם אל מלך סדם הרימתי ידי אל יקוק אל עליון קנה שמים וארץ:

(13) בראשית פרק טו

(א) אחר הדברים האלה הנה דבר יקוק אל אברהם במחזה לאמר אל תירא אברהם אנכי מגן לך שְׂכָרְךָ הַרְבֵּה מְאֹד: